

– کلمه‌ی «اب» به ۳ صورت منادا می‌شود که در هر سه صورت منادای مضاف و تقدیراً منصوب است:

یا ابی / یا ابت / یا ابتاه

* اگر اسم‌های معرفه چون ضمیر، اسم اشاره و موصول، منادا شوند نوع منادای آنها: نکره مقصوده است

یا من..... یا هو..... یا هذا.....

* اگر حرف ندا از اول منادا حذف شود، در آن صورت ممکن است منادا با مبتدا اشتباه گرفته شود. در این صورت برای تشخیص به سراغ فعل جمله می‌رویم اگر فعل نبود سراغ ضمیر می‌رویم.

بهر حال اگر فعل یا ضمیر به صیغه مخاطب یا متکلم باشند، اسم اول جمله منادا
ست و اگر نه مبتداست:

<u>ربنا</u> <u>انه</u> غفار الذنوب	<u>ربنا</u> <u>استغفر</u> من ذنوبنا	<u>ربنا</u> <u>يعلم</u> كل شيء.
مبتدا ضمیر	منادا امر	مبتدا غایب

* منادای شبه مضاف } آخرش تنوین نصب دارد
بعدش شبه جمله یا فعل می آید
یک اسم مشتق است